

Startside>Anlæggelse af retssag>Det Europæiske Civilretlige Atlas>Gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål
Gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål

Frankrig

Artikel 17 - Oplysninger, der stilles til rådighed for offentligheden

På det civilretlige område har **familieretten** (*juge aux affaires familiales*) siden lov nr. 2010-769 af 9. juli 2010 kunnet afsige en **beskyttelseskendelse**. Denne foranstaltning er reguleret i følgende bestemmelser:

artikel 515-9 ff. i den civile lovbog

artikel 1136-3 ff. i den civile retsplejelov for procedurereglerne.

artikel 1136-16 ff. i den civile retsplejelov for procedurereglerne for påbud om elektronisk fodlænke.

Beskyttelseskendelsen afsiges i følgende situationer: **vold i parforhold**, uanset om parterne lever sammen eller ej, **vold begået af en tidligere ægtefælle, partner eller samlever**, uanset om parterne har levet sammen eller ej, **trussel om tvangsægteskab (myndige)**.

Volden skal **bringe en af parterne og/eller deres børn i fare**. Retten afsiger en beskyttelseskendelse, hvis den mener, at der er **alvorlig grund til at tro, at ofret sandsynligvis har været udsat for den hævdede vold og er i fare**.

Familieretten kan afsige en beskyttelseskendelse uden for rammerne af en skilsmissegang, og uden at der verserer en straffesag.

Retten kan træffe følgende foranstaltninger:

forbyde, at sagsøgte mødes med bestemte særligt udpegede personer og har kontakt med dem

forbyde, at sagsøgte opholder sig bestemte steder, der er særligt udpeget af familieretten, og hvor sagsøger har sit sædvanlige opholdssted

forbyde, at sagsøgte besidder eller bærer våben

tilbyde sagsøgte sundhedsmæssig, social eller psykologisk behandling eller et kursus om ansvarliggørelse med henblik på at forebygge og bekæmpe partnervold og kønsbaseret vold

for ægtepar: fastsætte, at ægtefællerne har særskilt bolig med angivelse af, hvilken af de to ægtefæller der fortsat har ret til at opholde sig i den fælles bolig.

Brugsretten over den fælles bolig tilfalder principielt den, der anmoder om beskyttelseskendelsen, selv om vedkommende har fået stillet nødindkvartering til rådighed, undtagen i særlige tilfælde

for samboende eller partnere, der har indgået et registreret partnerskab (*PACS*): træffe afgørelse om den fælles bolig. Brugsretten over den fælles bolig tilfalder principielt den, der anmoder om beskyttelseskendelsen, selv om vedkommende har fået stillet nødindkvartering til rådighed, undtagen i særlige tilfælde

fastsætte de nærmere regler for udøvelsen af forældremyndigheden og af bidrag til børnenes underhold og uddannelse, bidrag til ægteskabets udgifter eller materiel bistand til partnere, der har indgået et registreret partnerskab. Ved afsigelsen af beskyttelseskendelsen skal dommeren give en specifik begrundelse for ikke at anordne, at samværsretten udøves på et nærmere angivet mødested eller i nærværelse af en person, som vedkommende har tillid til give tilladelse til, at den beskyttede person hemmeligholder adressen på sin bopæl eller sit opholdssted og angiver sin advokats eller anklagemyndighedens (*procureur de la République*) adresse som forkyndelsesadresse

give tilladelse til, at den beskyttede person hemmeligholder adressen på sin bopæl eller sit opholdssted og angiver en kvalificeret juridisk persons adresse med henblik på daglige behov

midlertidigt tildele retshjælp til de to parter

påbyde, efter at have opnået begge parter samtykke, at sagsøgte bærer en elektronisk fodlænke, som gør det muligt på et hvilket som helst tidspunkt at signalere, at sagsøgte befinder sig inden for en vis afstand af sagsøgeren.

Disse foranstaltninger (navnlig forbuddet mod at mødes med eller være i kontakt med bestemte personer) er først og fremmest forebyggende. De kan derfor være omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EU) nr. 606/2013. De er **midlertidige**, og de kan kun træffes for en **periode på højst seks måneder**. De kan dog forlænges, hvis der inden udløbet af denne periode indgives en begæring om skilsmisse eller separation eller vedrørende udøvelse af forældremyndigheden (artikel 1136-13 i den civile retsplejelov). I så fald bevarer beskyttelseskendelsen sin retskraft, indtil retsafgørelsen er endelig, medmindre retten træffer anden afgørelse. Den elektroniske fodlænke kan til gengæld kun påbydes og forlænges for en periode på seks måneder.

Procedure:

Ved lov nr. 2019-1480 af 28. december 2019 om bekæmpelse af vold i hjemmet blev artikel 515-11 i civillovbogen ændret med henblik på at fastsætte, at beskyttelseskendelsen afsiges inden for en frist på højst seks dage fra datoen for retsmødet.

Sagsanlæg ved retten: Sagsøger skal anlægge sagen ved familieretten ved hjælp af en stævning, der indleveres personligt eller fremsendes til justitskontoret. Ved modtagelsen af stævningen afsiger familieretten en kendelse, der fastsætter datoen for retsmødet, som indleder den frist på seks dage, der er fastsat i artikel 515-11 i civillovbogen. Sagsøger har derefter to dage til at få datoen for retsmødet, stævningen og sine dokumenter forkyndt af stævningsmanden (*huissier de justice*) til den anden part. Udgifterne til stævningsmanden afholdes af staten, således at indbringelse af sagen for retten er gratis for ofre for vold i hjemmet. Artikel 1136-3 i den civile retsplejelov giver også mulighed for at forkynde datoen for retsmødet administrativt (f.eks. af politiet eller en fængselsinspektør) i tilfælde af alvorlig og overhængende fare for den af beskyttelseskendelsen berørte persons sikkerhed, eller hvis der ikke findes andre forkyndelsesmetoder.

Indkaldelse af parterne: Familieretten indkalder parterne til retsmødet ved kendelse. Sidstnævnte forkyndes på ovennævnte betingelser.

Retsmøde: Proceduren er mundtlig. Parterne fører deres egen sag, men kan bistås eller repræsenteres af en advokat.

Forkyndelse: Beskyttelseskendelsen forkyndes ved stævningsmand (*huissier de justice*), medmindre retten beslutter, at den skal forkyndes af justitskontoret ved anbefalet brev med kvittering for modtagelsen eller administrativt i tilfælde af alvorlig og overhængende fare for den af beskyttelseskendelsen berørte persons sikkerhed, eller hvis der ikke findes andre forkyndelsesmetoder.

Retten fremsender også afgørelsen til anklagemyndigheden for at sikre, at der følges op på de truffene foranstaltninger. Anklagemyndigheden fremsender afgørelsen til det kompetente politi eller gendarmeri til information. Hvis det under sagen viser sig, at et barn er i fare, underretter retten desuden anklagemyndigheden efter retsmødet.

Register: Der er ikke et særligt register for de foranstaltninger, der træffes i forbindelse med en beskyttelseskendelse. Forbuddene i beskyttelseskendelsen indføres imidlertid i registret over eftersøgte personer (forbud mod kontakt, forbud mod fremmøde, forbud mod udrejse af landet osv.).

Klageadgang: Afgørelsen kan appelleres senest 15 dage efter forkyndelsen heraf. Sagsøgte kan også indgive en anmodning om ophævelse eller ændring af beskyttelseskendelsen eller om midlertidig fritagelse for nogle af forpligtelserne.

Fuldbordelse af beskyttelseskendelsen:

Foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med en beskyttelseskendelse, er **foreløbigt eksigible**, dvs. at de skal fuldbyrdes umiddelbart efter meddelelsen af afgørelsen (også selv om sagsøgte appellerer afgørelsen), om nødvendigt med bistand fra de retshåndhævende myndigheder. Den beskyttede person kan henvende sig til politiet eller gendarmeriet i tilfælde af manglende overholdelse af en eller flere af de foranstaltninger, som familieretten har truffet.

Manglende overholdelse af disse foranstaltninger er en lovovertrædelse (*délit*) i henhold til straffelovens artikel 227-4-2. Overtrædelsen kan straffes med op til to års fængsel og en bøde på 15 000 EUR. Hvis forældrene har fælles forældremyndighed, skal den ret, der har godkendt hemmeligholdelsen af offerets adresse, også sørge for, at kontakten mellem den person, der forårsager fare, og barnet opretholdes via tredjemand eller ved tilvejebringelse af et mødested og betaling af underholdsbidrag ved bankoverførsel.

Artikel 18, litra a)(i) - de myndigheder, der er kompetente til at træffe beskyttelsesforanstaltninger og til at udstede attester i overensstemmelse med artikel 5

Familieretten træffer beskyttelsesforanstaltninger og udsteder de i artikel 5 omhandlede attester.

Den familieret, der har stedlig kompetence, er:

Retten i den retskreds, hvor familien har bopæl

Hvis forældrene bor hver for sig, retten i den retskreds, hvor den forælder, som de mindreårige børn sædvanligvis bor hos, har sin bopæl i tilfælde af fælles udøvelse af forældremyndigheden, eller det sted, hvor den forælder, der udøver forældremyndigheden alene, har bopæl

I øvrige tilfælde: Retten i den retskreds, hvor den part, som ikke har anlagt sagen, har bopæl.

Anmodningen om udstedelse af en attest skal indgives i to eksemplarer og indeholde en nøjagtig beskrivelse af de dokumenter, der henvises til. Det er ikke obligatorisk at lade sig repræsentere ved en advokat. Et afslag på udstedelse af en attest kan indbringes for præsidenten for førsteinstansretten (*tribunal judiciaire*), og det er ikke nødvendigt med en advokats mellemkomst.

Anmodninger, der indgives på grundlag af forordningens artikel 11 og 13 i henhold til [artikel 509-8](#) i den civile retsplejelov, indbringes for præsidenten for førsteinstansretten, der træffer afgørelse efter den fremskyndede procedure vedrørende sagens realitet (*PAF*). Denne procedure, der er indført ved artikel 5 i dekret nr. 2019-1419 af 20. december 2019, og som er omhandlet i [artikel 481-1 i den civile retsplejelov](#), gør det muligt at opnå et retsmøde med kort varsel uden at skulle begrunde sagens hastende karakter. Sagens hastende karakter afhænger af procedurens art og kan kun påberåbes, hvis det udtrykkeligt er fastsat i en retsforskrift.

Artikel 18, litra a)(ii) - de myndigheder, over for hvilke en beskyttelsesforanstaltning, der er truffet i en anden medlemsstat, skal påberåbes, og/eller som er kompetente til at fuldbyrde en sådan foranstaltning

De myndigheder, over for hvilke en beskyttelsesforanstaltning, der er truffet i en anden medlemsstat, skal påberåbes, og/eller som er kompetente til at fuldbyrde en sådan foranstaltning, er **politiet eller gendarmeriet**.

Artikel 18, litra a)(iii) - de myndigheder, der er kompetente til at foretage justeringen af beskyttelsesforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1

Ansøgeren kan anmode den medlemsstat, som anmodningen rettes til, om at justere de faktuelle elementer i beskyttelsesforanstaltningen med henblik på fuldbyrdelse af beskyttelsesforanstaltningen i denne medlemsstat på grundlag af forordningens artikel 11. Anmodninger, der indgives på grundlag af forordningens artikel 11 og 13 i henhold til [artikel 509-8](#) i den civile retsplejelov, indbringes for præsidenten for førsteinstansretten, der træffer afgørelse efter den fremskyndede procedure vedrørende sagens realitet (*PAF*). Der træffes afgørelse efter den fremskyndede procedure vedrørende sagens realitet.

Dette betyder, at selv om artikel 1136-6 i den civile retsplejelov foreskriver mundtlig procedure uden obligatorisk advokatbistand i tilfælde af en anmodning om beskyttelseskendelse, der er indgivet til en fransk retsinstans, behandles anmodningen om anerkendelse i Frankrig af en civilbeskyttelsesforanstaltning, der er truffet af en anden medlemsstat, efter den fremskyndede procedure vedrørende sagens realitet med obligatorisk advokatbistand i henhold til artikel 509-2 og 760 i den civile retsplejelov.

For så vidt angår den stedlige kompetence skal kravene om en forsvarlig retspleje opfyldes ifølge retspraksis. Anmodningen indgives til præsidenten for førsteinstansretten for større sager (*tribunal de grande instance*) på det sted, hvor den beskyttede person agter at opholde sig eller bo.

Artikel 18, litra a)(iv) - de retter, som anmodningen om nægtelse af anerkendelse, og i påkommende tilfælde fuldbyrdelse, skal indgives til i overensstemmelse med artikel 13

Sagsøgte underrettes om udstedelsen af attesten og kan gøre indsigelse herimod på grundlag af forordningens artikel 13 ved at indbringe sagen for retten i den medlemsstat, som anmodningen rettes til. Anmodningen om nægtelse af anerkendelse eller fuldbyrdelse indgives til præsidenten for førsteinstansretten, der træffer afgørelse efter den fremskyndede procedure vedrørende sagens realitet (afhængigt af sagens karakter kan sagen henvises til familieretten). Det er ikke obligatorisk at lade sig repræsentere ved en advokat.

For så vidt angår den stedlige kompetence skal kravene om en forsvarlig retspleje opfyldes ifølge retspraksis. Anmodningen indgives til præsidenten for førsteinstansretten for større sager (*tribunal de grande instance*) på det sted, hvor den beskyttede person agter at opholde sig eller bo.

Sidste opdatering: 24/02/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.